

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

*SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)*

*SSN Zbigniew Kwaśniewski*

*SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)*

w sprawie ze skargi A. B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 listopada 2008 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego w N. z dnia 17 lipca 2008 r.,

sygn. akt I WSC (...),

**odrzuca zażalenie.**

### Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2008 r. Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie A. B. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2008 r. Rozstrzygnięcie to było wynikiem nieusunięcia przez skarżącego braków tego zażalenia określonych w zarządzeniu z dnia 5 czerwca 2008 r. W zarządzeniu tym wezwano skarżącego do uzupełnienia braków formalnych zażalenia przez sporządzenie go przez profesjonalnego pełnomocnika pod rygorem odrzucenia.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 17 listopada 2008 r. skarżący wniósł zażalenie z dnia 28 lipca 2008 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że zasada przymusu adwokacko-radcowskiego (art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c.) obowiązuje w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, w tym również w postępowaniu wywołanym wnioskiem skargi o

stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424<sup>12</sup> k.p.c.), a także w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd pierwszej instancji jest uprawniony do odrzucenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, gdy skarga została sporządzona z naruszeniem art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c. (por. ostatnio np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7.XI.2008 r., II CZ 77/08 i powołane tam orzecznictwo Sądu Najwyższego). Sąd Najwyższy jest też uprawniony do rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego, w którym odrzucono zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego, zapadłe w toku postępowania wywołanego wniesieniem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zażalenie kierowane do Sądu Najwyższego w takiej sytuacji powinno być sporządzone przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c.). Naruszenie tego wymogu powoduje konieczność odrzucenia zażalenia. Z tych powodów Sąd Najwyższy odrzucił zażalenie skarżącego na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>12</sup>, i w zw. z art. 424<sup>12</sup> k.p.c. oraz w zw. z art. 370 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.). Zażalenie okazało się bowiem niedopuszczalne.